

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- förena den förevarande ansökan med den ansökan som ingavs av Förenade kungariket den 11 april 2005 med stöd av artikel 230 EG om ogiltigförklaring av kommissionens vägran genom skrivelse av den 1 februari 2005 att beakta den nationella fördelningsplanen,
- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2005) 1081 slutlig av den 12 april 2005 beträffande den föreslagna ändringen av den nationella fördelningsplanen för utsläppsrätter för växthusgaser, vilket delgavs Förenade kungariket i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, och
- förplikta kommissionen att ersätta Förenade kungarikets rättegångskostnad.

Grunder och huvudargument

Den 30 april 2004 anmälde Förenade kungariket en nationell fördelningsplan till kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG⁽¹⁾.

Den 7 juli 2004 fattade kommissionen beslut K(2004)2515/4 slutlig avseende Förenade kungarikets nationella fördelningsplan som upprättats enligt artikel 9.3 i direktivet.

Efter att de åtgärder som anges i den provisoriska nationella fördelningsplanen genomförts meddelade Förenade kungariket den 10 november 2004 kommissionen att medlemsstaten önskade göra vissa ändringar i den provisoriska nationella fördelningsplanen för att ta hänsyn till resultatet av detta arbete.

Kommissionen slog i det omtvistade beslutet fast att den föreslagna ändringen av den nationella fördelningsplanen som Förenade kungariket anmält till kommissionen den 10 november 2004, och som senast uppdaterats den 18 februari 2005, innebär en höjning av utsläppsrätterna med 19,8 Mt CO₂eq inte kunde godtas.

Förenade kungariket gör gällande att beslutet att inte godta ändringen är juridiskt felaktigt och skall ogiltigförklaras.

Förenade kungariket anför följande grunder till stöd för sitt påstående att det omtvistade beslutet är juridiskt felaktigt:

- Kommissionen saknade behörighet att behandla Förenade kungarikets provisoriska nationella fördelningsplan som

definitiv i det omtvistade beslutet, med hänsyn till texten i den nationella fördelningsplanen.

- Kommissionen var skyldig att beakta Förenade kungarikets ändringar av den nationella fördelningsplanen snarast möjligt för att förmå Förenade kungariket att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet.
- Kommissionens beslut K(2004)2515/4 slutlig kan inte förhindra eller begränsa den hänsyn som skall tas till allmänhetens synpunkter enligt punkt 9 i bilaga III och artikel 11.1 i direktivet, och en medlemsstat måste förbli fri att föreslå nödvändiga ändringar till följd av att allmänheten har rådfrågats.
- Artikel 3 i kommissionens beslut K(2004)2515/4 slutlig gör det möjligt för Förenade kungariket att anmäla alla slags ändringar till kommissionen, inklusive ändringar som innebär en ökning av de fördelade utsläppsrätterna.

(¹) EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 6 maj 2005 av Stradeblu s.r.l.

(mål T-179/05)

(2005/C 155/59)

(Rättegångsspråk: italienska)

Stradeblu s.r.l., Cagliari, har den 6 maj 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission, angående ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2005/163/EG av den 16 mars 2004 om det statliga stöd som Italien har genomfört till förmån för rederierna Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar och Toremar (Gruppo Tirrenia), särskilt artikel 1 i nämnda beslut där det slogs fast följande: "Med undantag för vad som föreskrivs i punkt 2, är det stöd som Italien har utbetalat till Adriatica från och med den 1 januari 1992, som ersättning för tillhandahållandet av en allmän tjänst, förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 86.2 i EG-fördraget". Sökanden företräds av advokaten Alberto M. Rossi.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- 1) ogiltigförklara det omtvistade beslutet, särskilt artikel 1 i nämnda beslut, till den del det stöd som utbetalades till (dåvarande) Adriatica (nu Tirrenia di Navigazione S.p.A.) med avseende på förbindelsen Genua (Voltri)/Palermo (Termini Imerese) godkändes,
- 2) förordna om återbetalning av det olagliga stöd som Adriatica erhållit (och som Tirrenia di Navigazione S.p.A. erhållit från och med den 26 juli 2004) för tillhandahållande av transporttjänster på linjen Genua (Voltri)/Palermo (Termini Imerese), och
- 3) förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan i förevarande mål avser kommissionen beslut om det statliga stöd som Italien har genomfört till förmån för rederierna Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar och Toremar (Gruppo Tirrenia), ⁽¹⁾ särskilt artikel 1 i ovannämnda beslut, där följande slogs fast: "Med undantag för vad som föreskrivs i punkt 2, är det stöd som Italien har utbetalat till Adriatica från och med den 1 januari 1992, som ersättning för tillhandahållandet av en allmän tjänst, förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 86.2 i EG-fördraget".

Till stöd för talan gör sökanden gällande att det omtvistade beslutet är ologiskt i förhållande till beslut 2001/851/EG av den 21 juni 2001 om det stöd som Italien har beviljat Tirrenia di Navigazione S.p.A. I det beslutet noterade kommissionen att de italienska myndigheterna åtagit sig att dra in de tjänster som Tirrenia tillhandahåller på linjen Genua (Voltri)/Palermo (Termini Imerese) under den nya femårsperioden. Detta innebär att linjen i sig inte kunde komma ifråga vid beräkningen av kompensationen för de tjänster i samband med allmän trafikplikt som tillhandahållits. I nämnda beslut gjordes det även gällande att de tjänster som erbjöds av den privata operatören på ovannämnda linje uppfyllde kraven på kapacitet och turtäthet i det avtal om allmän trafikplikt som ingåtts med staten.

I det omtvistade beslutet har kommissionen däremot

- inte vidtagit något åtgärd mot de italienska myndigheterna med anledning av deras underlåtenhet att fullgöra åtagandet att dra in tjänsterna på linjen som de formellt gjorde inför kommissionen, och

- slagit fast att linjen Voltri /Termini Imerese, på vilken Adriatica alltid varit utsatt för konkurrens från andra privata operatörer, var bidragsberättigad på grund av följande: "Dessa aktörers utbud kan dock inte betraktas som jämförbart med Adriaticas utbud i fråga om regelbundenhet, turtäthet och typ av fartyg i förhållande till de krav som ställs av de italienska myndigheterna inom ramen för avtalet om allmän trafik" (punkt 103 i beslutet).

Sökanden gör slutligen gällande att motiveringen i det omtvistade beslutet är bristfällig och/eller motstridig, och att förordning nr 3577/92 ⁽²⁾ har åsidosatts.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2005/163/EG av den 16 mars 2004 om det statliga stöd som Italien har genomfört till förmån för rederierna Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar och Toremar (Gruppo Tirrenia) (delgivet med nr K(2004) 470) (EUT L 53, 26.2.2005, s. 29).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) 3577/92 av den 7 december 1992 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (EGT L 364, 12.12.1992, s. 7; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 203).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 3 maj 2005 av Republiken Italien

(mål T-185/05)

(2005/C 155/60)

(Rättegångsspråk: italienska)

Republiken Italien har den 3 maj 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Maurizio Fiorilli, Avvocato dello Stato.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet GD ADMIN – Språkregler – offentliggörande enligt artikel 29.2 – tjänster EUR-25, vilket fattades under det 1678:e mötet rörande administrativa frågor och budgetfrågor som hölls den 10 november 2004,